

Drugi Protokół Fakultatywny do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w Sprawie Zniesienia Kary Śmierci Przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 15 grudnia 1989 r.

Państwa-Strony niniejszego Protokołu,

Wierząc, że zniesienie kary śmierci przyczynia się do poszanowania ludzkiej godności i stopniowego rozwoju praw człowieka, przypominając artykuł 3 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej 10 grudnia 1948 r. i artykuł 6 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych przyjętego 16 grudnia 1966 r., biorąc pod uwagę, że artykuł 6 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych mówi o karze śmierci w sposób, który sugeruje, iż zniesienie tej kary jest pożądane,

Przekonane, że wszystkie sposoby zniesienia kary śmierci powinny być uznane za postęp w korzystaniu z prawa do życia, pragnąc podjąć niniejszym międzynarodowe zobowiązanie dotyczące zniesienia kary śmierci,

Uzgodniły co następuje:

Artykuł 1

1. Państwo- Strona niniejszego Protokołu Fakultatywnego nie wykona kary śmierci wobec żadnej osoby podlegającej jego jurysdykcji.
2. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne środki celem zniesienia kary śmierci w ramach własnej jurysdykcji.

Artykuł 2

1. Niedopuszczalne jest jakiegokolwiek zastrzeżenie wobec niniejszego Protokołu z wyjątkiem zastrzeżenia uczynionego w momencie ratyfikacji lub przystąpienia, które przewiduje dopuszczalność stosowania kary śmierci w czasie wojny, w wyniku skazania za najpoważniejsze przestępstwo o charakterze wojskowym popełnione w czasie wojny.
2. Państwo-Strona czyniąc takie zastrzeżenie w momencie ratyfikacji lub przystąpienia, notyfikuje Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych stosowne przepisy swojego ustawodawstwa krajowego stosowane w czasie wojny.
3. Państwo-Strona uczyniwszy takie zastrzeżenie, zawiadomi każdorazowo Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o początku i końcu wojny na swoim terytorium.

Artykuł 3

Państwa-Strony niniejszego Protokołu zamieszczają w sprawozdaniach, które przedkładają Komitetowi Praw Człowieka zgodnie z artykułem 40 Paktu, informacje dotyczące środków, które zostały przez nie przyjęte celem wykonania niniejszego Protokołu.

Artykuł 4

W stosunku do Państw-Stron, które złożyły oświadczenie w myśl artykułu 41, kompetencja Praw Człowieka w zakresie przyjmowania i rozpatrywania zawiadomień w sytuacji, gdy Państwo-Strona twierdzi, że inne Państwo nie wypełnia swoich zobowiązań, będzie rozszerzona na postanowienia niniejszego Protokołu, chyba, że dane Państwo-Strona złożyło przeciwne oświadczenie w momencie ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 5

W stosunku do Państw-Stron (Pierwszego) Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych przyjętego 16 grudnia 1966 r., kompetencja Komitetu Praw Człowieka w zakresie przyjmowania i rozpatrywania skarg pochodzących od jednostek podległych ich jurysdykcji będzie rozszerzona na postanowienia niniejszego Protokołu, chyba, że dane Państwo-Strona złożyło przeciwne oświadczenie w momencie ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 6

1. Postanowienia niniejszego Protokołu będą stosowane jako postanowienia dodatkowe do Paktu.
2. Bez wpływu na możliwość czynienia zastrzeżenia w myśl artykułu 2 niniejszego Protokołu, prawo zagwarantowane w artykule 1 ust. 1 niniejszego Protokołu nie może być zawieszane na mocy artykułu 4 Paktu.

Artykuł 7

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla każdego Państwa, które podpisało Pakt.
2. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji przez każde Państwo, które ratyfikowało Pakt lub przystąpiło do niego. Dokumenty ratyfikacji zostaną złożone u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.
3. Niniejszy Protokół będzie otwarty do przystąpienia dla każdego Państwa, które ratyfikowało Pakt lub przystąpiło do niego.
4. Przystąpienia dokonuje się przez złożenie dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
5. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiadomi wszystkie Państwa, które podpisały niniejszy Protokół lub przystąpiły do niego o każdorazowym złożeniu dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 8

1. Niniejszy Protokół wejdzie w życie w terminie trzech miesięcy od daty złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dziesiątego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.
2. Dla każdego Państwa ratyfikującego niniejszy Protokół lub przystępującego do niego po złożeniu dziesiątego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia, niniejszy Protokół wejdzie w życie w terminie trzech miesięcy od daty złożenia własnego dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 9

Postanowienia niniejszego Protokołu rozciągają się na wszystkie części Państw federalnych bez jakichkolwiek ograniczeń i wyjątków.

Artykuł 10

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych poinformuje wszystkie Państwa, o których mowa w artykule 48 ust. 1 Paktu, o następujących szczegółach:

- a) o zastrzeżeniach, zawiadomieniach i informacjach, o których mowa w artykule 2 niniejszego Protokołu,
- b) o oświadczeniach czynionych na mocy artykułu 4 lub artykułu 5 niniejszego Protokołu,
- c) o podpisach, ratyfikacjach i przystąpieniach dokonywanych zgodnie z artykułem 7 niniejszego Protokołu,
- d) o dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu stosownie do jego artykułu 8.

Artykuł 11

1. Niniejszy Protokół, którego teksty w języku angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim i rosyjskim są jednakowo autentyczne, będzie złożony w archiwach Organizacji Narodów Zjednoczonych.
2. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych przekaże poświadczony kopie niniejszego Protokołu wszystkim Państwom, o których mowa w artykule 48 Paktu.